

Αποχαιρετισμός στη Δέσποινα

Δέσποινα αγαπημένη,

Η καρδιακή σου φίλη η Τέρψη μου είπε: «Νατάσα, γράψε εσύ για τη Δέσποινα λίγα λόγια καρδιάς, γιατί δεν πάει το χέρι μου. Δεν αντέχω τη σκέψη της απώλειάς της». Το ίδιο είπε και η Ντόρα. Κι εγώ Δέσποινα; Πράγματι σε γνώρισα πολύ αργότερα, αλλά και τη δική μου σκέψη καίει ο χαμός σου.

Τον τελευταίο χρόνο ήσουν άρρωστη στο κρεβάτι του πόνου, όχι όμως της απελπισίας. Το μυαλό σου καθαρό, η διάθεσή σου να αντέξεις απέραντη. Σου έλειπε ο Σύνδεσμος για τα Δικαιώματα της Γυναίκας, ο Διαλεκτικός Όμιλος. Αλλά μήπως εσύ δεν έλειπες από εμάς; Το κενό της απουσίας σου τεράστιο. Μυαλό καθαρίο, ντόμπρα γλώσσα, γνώσεις πάμπολλες, διαρκώς πλουτιζόμενες από τη αγάπη σου να διαβάζεις και να μαθαίνεις. Ξέραμε όλες ότι θα ακούσουμε από σένα κάτι που έπρεπε να ακουστεί. Ξέραμε ότι από σένα θα προσθέταμε ένα λιθαράκι στις γνώσεις μας. Σε κοιτούσαμε στα μάτια. Σ' αυτά τα θαυμάσια μπλε μάτια, με θαυμασμό, με αγάπη γι' αυτά που πρόσφερες ανιδιοτελώς. Ήσουν αρχόντισσα, Δέσποινα, στη συμπεριφορά, στο ύφος, στις σχέσεις.

Αντικειμενική, θετική, σταθερή στις αξίες και τις φιλίες σου. Σε θαυμάζαμε, σε καμαρώναμε και εμείς οι πιο καινούργιες προσπαθούσαμε να σε μιμηθούμε. Αγαπούσες τη ζωή, Δέσποινα, αυτή τη ζωή που στάθηκε αγάπη απέναντί σου και σε βασάνισε αρκετά, από τα νεανικά σου χρόνια. Νέα ακόμη έχασες το σύντροφό σου και αγωνίστηκες σκληρά να μεγαλώσεις ένα θαυμάσιο αγόρι, παλεύοντας με δύναμη, μέσα κι έξω από το σπίτι, με τις αντίξοες κοινωνικές συνθήκες. Οι δυσκολίες μεγάλωσαν τη δύναμή σου. Από όποιο μετερίζι κι αν βρέθηκες έδωσες νόημα στον αγώνα της εντιμότητας και αξιοπρέπειας. Στη δουλειά σου ξεχώρισες με αυτή την εμμονή που σε διέκρινε για το καθήκον και την τελειότητα. Στο Σύνδεσμο ως μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου και ταμίας προσέφερες με ανιδιοτέλεια, υπευθυνότητα και αφοσίωση το μερίδιό σου στον αγώνα για τη Γυναίκα και την ισότητα των φύλων.

Με δέος σε διαδέχθηκα στο ταμείο του Συνδέσμου. Παρέλαβα ένα ταμείο άφογο από κάθε άποψη και μια παρακαταθήκη για συνέχιση του έργου που είχες επιτελέσει είκοσι ολόκληρα χρόνια. Όποιος σε γνώριζε καλά, έβλεπε ότι πίσω από μια έξυπνη, μαχητική και σπινθηροβόλα γυναίκα κρυβόταν μια τρυφερή ψυχή που αναζητούσε τόπο να ακουμπήσει, να ξεκουραστεί.

Μας λείπεις, Δέσποινα. Δεν είναι σχήμα λόγου χιλιοειπωμένο. Είναι αυτό που νιώθουμε όλες εμείς που σε αγαπήσαμε πραγματικά. Τυχεροί οι ουρανοί που σε έχουν αγκαλιά. Τυχεροί οι άγγελοι που συναναστρέφεσαι. Τυχεροί κι εμείς που σε γνωρίσαμε. Έκλεισες ταμείο, Δέσποινα, και μας άφησες θησαυρό. Ξεκουράσου τώρα.

Νατάσα Βατάλη
τ. Ταμίας του Σ.Δ.Γ.

Η Δέσποινα Γεωργουλάκη-Βασιλόγλου απεβίωσε στις 28 Αυγούστου 2001. Στην κηδεία της παρευρέθηκαν μέλη και φίλες του Συνδέσμου. Η Πρόεδρος του Συνδέσμου την αποχαιρέτησε με συγκίνηση, εξαιρώντας τις αρετές της και κατέθεσε στεφάνι στη σορό της.